

Lelki táplálék

„Nem csak kenyérral él az ember...” Mt 4,4b

A Hírmondó havonta megjelenő melléklete

Nagyboldogasszony Plébánia

CSONGRÁD

Az előállítás költsége: 80 Ft

Adományokat elfogadunk!

I. évf. I. szám

2009. november

Ebben a néhány oldalban hónapról hónapra lelki gondolatokkal és elmélkedésekkel, idézetekkel, imádságokkal szeretnénk a kedves híveknek kedveskedni, hogy egyre jobban elmélyüljön bennünk a lelki életünk. Az itt következő írások ezt a célt szolgálják.

Gondolatok a vasárnapi evangéliumokhoz

NOVEMBER 1. MINDENSZENTEK

Eme ünnep kezdetei a 4. századba nyúlnak. Szent Efrém szíriai egyházatya (+373 körül) és Aranyszájú Sz. János (+407) már tud Mindenszentek ünnepéről, melyet május 13-án, illetve a pünkösd utáni első vasárnap ültek meg: e vasárnap neve a görög egyházban ma is Szentek Vasárnapja. Nyugaton 609-ben tűnik föl először ez az ünnep, mikor május 13-án a „Szűz Mária, Vértanúk Boldogasszonya és minden vértanúk” tiszteletére avatják föl a római Pantheont.

Nemcsak vértanúkat, hanem valóban minden szentet november 1-jén Írországból és Angliából kezdtek ünnepelni, a 700-as években, és ez az ünnep hamarosan általános lett. Mindenszentek valamiképp égi aratási ünnep: „a pünkösd epifániája” nevét is kapta. Az elhaló búzamazgából kinövő termést látjuk és csodáljuk. És ez az aratás még folyik: a szentek kara a teljesedés felé irányítja szemünket, a célhoz, amelyre Isten teremtett, rendelt. Még nyögünk a mulandóság terhe alatt, de az isteni kiválasztással meghívottak és megszenteltek közössége, a diadalmas Egyház hív és felemel minket.

Hajt a remény, hogy mi is elérjük a kegyelem útján Isten gyermekeinek szabadságát és dicsőségét. A kezdés Ajándéka; a Szentlélek már miénk!

Szentírási részek: Jel 7,2-4.9-14; 1Jn 3,1-3; Mt 5,1-12

Szentek közössége

Az emberi életben három hatalom van, mely községeket alkot, nyelvet formál, otthont épít, kincseket gyűjt; ez a három: a test és vér, - a tudás és művészet, - az Isten s az örök élet. A test és vér családot s nemzetet alkot, melyben bár vannak szellemi szálak, tiszta erkölcsi elvek, mégis a szeretetet, s hagyományokat a vérrokonság hordozza; édes otthont, illatos légkört, erőteljes és boldog életet ismer, sok küzdelemmel, sok csalódással. A test és vér otthonai s közösségei fölött állanak a szellem s a gondolat közösségei; nagyszerű községek új élettel, ragyogó atmoszférával; a gondolat egysége ignorálja a test és vér különbségeit, a nemzeti különállást; országa a határkövek s a vámfák között terjed. Hatalma a tudás, mely nem külön út, hanem egyesít; legyőzi a természet féktelen erőit; megállítja a villámot, föltárja a földet, gyógyforrást nyit, betegségeket gyógyít! Nézzétek a szellem közösségét! *folyt.*

E közösségnek országa a gondolat, ereje a feltalálás, kincse a tudás s vágya a haladás... Haladni? Hová? A gondolat világa is, amely magas, oly elégtelen; szűk a természet kerete; kevés nekünk a fizikai erők leigázása, szerény a haladás, mely a halállal végződik, mert lelkünkben a végtelennek s az örökkévalónak érzéke s a halhatatlan életnek gondolata él. Lelkünk nem test és vér, nemcsak tudás és gondolat, hanem isteni lét és szeretet... Az igazán szép lelkek nem testből, sem tudásból, hanem Istenből születtek... s az Isten gyermekeinek községét alkotják. E község irányzata a Végtelen; feszülése az Istenszeretethez ereje, atmoszférája az örök élet vágya, nyelve az igazi anyanyelv, az örök boldogság nyelve; kincsei halhatatlan érdemei; házai templomok; élete az erény, tendenciája a fölszabadulás halál s enyészet alól; ideálja a tökély, kötelessége az Isten- s a felebaráti szeretet. Mi lesz velünk? Mily közösségbe tartozunk? A test és vér közösségből származunk, de abban végleg meg nem maradunk; félszket ott csak az élet tavaszára s nyarára rakunk. A szellem s a gondolat közösségében is élünk, a tudomány örömeink, kincseit élvezzük, ünnepeit üljük, de ez a fény maga utat mutat nekünk ki e közösségből; a szentek közösségébe utal, ahol Isten lakik, ahol a hit egyesít, a szeretet hevít, ahol a tiszta érzések nyelvén beszélnek, ahol a legszebb lelkek nyílnak; velük hitben, érzelmben, erényben összeforruink: cor unum et anima una [egy szív, egy lélek]. Példájuk kincsünk, kegyelmük erőnk, segítségük bizalmunk! (Prohászka: ÖM, 7:414; 176)

NOVEMBER 2. HALOTTAK NAPJA

A november 2-i halottak napja Sz. Odiló clunyi apáttól (962-1048) ered, ki emléknappal a Cluny anyaház alá tartozó minden bencésházba bevezette.

Ez a rendelete (998) máig fönmaradt. Hamarosan a bencés renden kívüül is megülték; a 14. század elejétől Róma is átvette. - A halottakról, elhunyt szeretteinkről való megemlékezés és az értük való közbenjárás a purgatórium (tisztítóhely) katólikus hittételén alapszik. Azoknak, akik Isten kegyelmében hunytak el, de törlesztendő bűn és büntetés teher van még lelkükön, Isten színről- színre látása előtt tisztulniok kell. Ezt a Szentírás, szent-hagyomány és ésszerű logikus érvek is egyöntetűen tanúsítják. (Vö. 2Mak 12,38-45 valamint Mt 12,32: „bűnök, melyek sem itt e földön nem bocsáttatnak meg, sem odatúl” [Krisztus] - erre épül Sz. Ágoston bocsánatos bűnökről való magyarázata [Isten városa 21,24].) Az ősegyházban a holtakért való engesztelő imáról tanúskodnak Pál ak-tái (Kr.u. 160), Sz. Perpétua és Felicitás iratai (202), Tertullian, Sz. Ciprián egyházatya (+258), stb. - Továbbá Máté és Sz. Pál szerint (Mt 5,26; 1Kor 3,15) a tökéletlen üdvözül végül, „de mintegy tűz által”. Az utóbbihoz hasonló pár utaláson kívüül e jóvátétel módjáról semmit sem tudunk. Isten magának tartotta fön föltétlen igazságosságának és irgalmának érvényesítését. Lelkileg nagy vigasztalás a hátramaradottaknak is, hogy tehetnek valamit - és sokkal többet, mintsem bármikor e földi életben - elköltözött szeretteikért imával, vezekléssel, szentmisével. A szentek közösségének és az érdemek egymásért való felajánlásának krisztusi tanából folyik ez.

Szentírási részek: 2Mak 12,43-45; Róm 8,31-35.37-39; Jn 14,1-6

A tisztító-tűzben szenvedő lelkeket mélységes öröm tölti el, öröm, csendes, szelíd, nyugodt, mély érzélem. Nincs a földön szent, ki úgy átérezné, hogy Isten az övé.

Nincs lélek a földön, mely oly közel járna s állna az Úrhoz...! Ez érzésből fakad a béke, béke a szenvedésben is. Tudja, hogy tisztulásában szépül meg. „Ha egy lélek tisztulás nélkül jutna Isten szemléletére, tízszer többet szenvedne, mert látná a nagy ellentétet önmaga s a ki nem elégitett isteni igazság közt; a végtelen jószágot ily állapotban el nem viselné.” „Nem hiszem, hogy létezzék mélyebb megnyugvás s mélyebb megelégedettség az égen kívüül, mint a tisztító tűzben.” A lélek abban a pillanatban, melyben a világból kilép, belátja egész valóját, tökéletlenségeit, rovásait. Félelmes fölségben emelkedik föl előtte az Isten szentsége, mellyel szemben a Szent Szűz tisztasága is csak

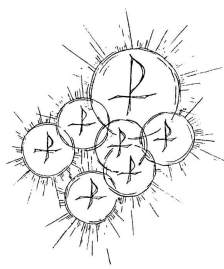
árnyék; ha nem is sötét árnyék, de olyan, mint az akácfa gyenge árnyéka. Lát akadályokat önmaga és Isten közt, melyeket csak a tisztító tűz elégtétele háríthat el, s magára veszi a fájdalmat, melyet Isten ró ki rá, hogy eleget tegyen mindenért. Szívesen szenvednek, s az imát, a szentmiséket, a jócselekedeteket is, melyeket értük fölajánlunk, Isten kezei közé teszik; szenvednek, míg Neki tetszik. (*Prohászka: ÖM, 7:418; 183*)

ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP (Nov. 8.)

Szentírási részek: 1Kir 17,10-16; Zsid 9,24-28; Mk 12,38-44 vagy 12,41-44

Kis áldozatok, jöttetek nagy szeretetből

Az ördög olykor nagyon magasztos vágyakat kelt bennünk, csak azért, hogy elhagyva az Úr szolgálatában a reánk nézve kivihető s éppen a kezünk ügyében levő dolgokat, a kivihetetlenek után sóvárogjunk s ebbeli vágyainkat sokra becsüljük. Nem akarok arról beszélni, hogy mi mindent érhetek el imával; csupán arra kérlek, hogy ne akarjátok imákkal az egész világot föllendíteni, hanem fordítsátok azt azok javára, akikkel együtt éltek. Így azután nagyon helyesen cselekesztek, mert hiszen ezen személyekkel szemben vagytok leginkább lekötelezve. A nagy testvéri szeretet és az Úrhoz való

ragaszkodás, amelyet a többiek rajtatok látnak, úgy hatna reájuk, mint a gyújtó tűz, és lángra lobbantaná valamennyit, ha a többi erényetek is folyton újra és újra erényekre sarkalná őket. Sőt nagyon is nagy és kellemes szolgálatot tenné-

tek ezzel az Úrnak, s hozzá, ha ti megteszitek azt, amit tehettek, azzal megmutatjátok Ő Szent Felségének, hogy sokkal többet is megtennétek, ha alkalom nyílnék rá!

Végül pedig, testvéreim - s ez legyen az utolsó megjegyzésem - ne építsünk tornyokat alapok nélkül. Az Úr nem annyira a tettek nagyságát nézi, mint azt a szeretetet, amellyel őket végrehajtjuk. Ha tehát megtegyük azt, amit tehetünk, az Úr meg fog bennünket segíteni, hogy napról-napra többre legyünk képesek. Ezért ne veszítsük el bátorságunkat mindjárt kezdetben, hanem ameddig ez a rövid élet tart - pedig talán rövidebb lesz, mint egyik-másik gondolná - ajánljuk fel a mi Urunknak

belsőleg és külsőleg azt az áldozatot, amelynek felajánlása hatalmunkban van. Ő Szent Felsége majd egyesíti ezt azzal az áldozattal, amelyet miérettünk ajánlott fel mennyei Atyjának a kereszten, és így bármi csekélység legyen is az, amit tettünk, olyan értéket kölcsönöz neki, amekkorát szeretettünk megérdemel. Nekem pedig adja meg az Ő szent Fiának érdemeire való tekintettel azt a kegyelmet, hogy tegyek meg legalább valamit abból, amit nektek tanácsolok. (*Nagy Sz. Teréz: A belső várkastély, ÖM, 1:479*)

ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP (Nov. 15.)

Szentírási részek: Dán 12,1-3; Zsid 10,11-14.18; Mk 13,24-32

A világítélet

Nem lesz ott pör-, vád- vagy védbe-széd; minden tárva lesz az Isten és világ előtt. Csontokig ható megvilágí-

tásban lesz hiúságom, önzésem, kevélységem, kislelkűségem, hamisságom, és fölkiáltok: Isten, neked van igazad; te jót akartál! - Jót akarok én is, jót, szívből, igazán, nemesen, egyenesen; jót, mely érték Isten előtt. A világítéleten kitűnik majd, hogy mit tett az Isten az emberért, és hogy mennyi kegyelemben részesítette az egyest a keresztségtől az utolsó leheletig; hogy hány magot hullatott földjére; hány munkást küldött szőlőjébe; mily féltékenyen nevelte és óvta; mily példaképek áldásában részesítette. Óh hány magja hullott a nagy szántóvetőnek tövises földre, és mily későn s mily nyomorék módon serkent ki! Kegyelem, kegyelem, mily kegyetlen utakon jársz... Óh ne rontsuk el az Isten műveit! Nem panaszlom föl, hogy sok a rossz, hanem teszek minél több jót. A világítéleten kitűnik majd, hogy mennyi az a jó, amit tényleg jó szándékkal, Istenért végeztünk, s mennyi a pelyva és pozdorja az élet szerűjén. A pszichológia homályos, csalfa, bizonytalan világ, tele ösztönösséggel, látszattal és illúzióval; ezeket csak a komoly önvizsgálat s megfigyelés és fegyelmezett önnevelés képes

megtörni. Csak ez lehet némileg tisztában magával; csak ez látja igazán fátyolozatlanul saját képét. Vizsgáljuk meg magunkat, hogy mennyi az ösztönös, öntudatlan, csalfa, nemtelen elem a mi érzelünkben; tartsuk szemmel, hogy színezik, zavarják s hozzák forrongásba az öntudatnak tisztuló mélységeit. Fegyelmezni s folyton nevelni önmagát. Az utolsó ítéleten Krisztus nemcsak szívünk-lelkünk titkait tárja ki, hanem rámutat a nagy szociális föladataira, az éhezők, szomjazók, meztelenek, betegek, bűnösök fölkarolására, kiknek elgyötört lelke a keresztény kötelességteljesítésnek szinte természetes útjaira mutatott rá. Ébredjünk tudatára a szent, komoly Isten-akaratra. Isten akarja, hogy könyörüljünk rajtuk. Krisztus azonosította magát velük! (Prohászka: ÖM, 7:288; 25)

ÉVKÖZI 34. (UTOLSÓ) VASÁRNAP: KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPE (Nov. 22.)

Szentírási részek: Dán 7,13-14; Jel 1,5-8; Jn 18,33-37

A királyi jogcím megpecsételése a király megkoronázása.

Krisztusnak, kettős jogcíme van az ő páratlan királyságára; mindegyiknek megfelel egy sajátos koronázási tény. Első koronázása ott történt a názáreti ház rejtett kamrájában; akkor, mikor a köszöntő angyal szavára elhangzott Szűz Máriának az a szava, melyet várt ég és föld, melyen függött akkor a világ sorsa: „Íme az Úrnak szolgálólánya, legyen nekem a te igéd szerint.” Akkor lett az Isten emberré és akkor ragyogott föl a személyes Isten-közösségbe fölvelt emberen a mindenség királyának koronája. S ha a koronázásokat népek ujjongása, kitörő öröme és tapsa kíséri, azon a koronázáson is fölhangzott az angyali seregnek szent örömrivalgása. Ez a király a láthatatlan koronával a fején, vagyis a személyes Isten-közösségben, először mint kised jelent meg. Ha igaza van von Gagernnek, hogy az első királyi korona az ősz haj volt, akkor bizonyos, hogy ez az első korona, mely előtt hódolatnak egész új nemével borultak le a napkeleti királyok, és azóta a karácsony-ünneplő egész emberiség, az

aranyos gyemekfürtök... Az Üdvözítő szerzett jogcímének megpecsételése, második koronázása akkor történt meg szimbolikusan, mikor Pilátus pribékjei fejébe nyomták a töviskoronát. A keresztáldozat által szerezte meg ugyanis Krisztus a megváltottak fölött a teljes jogcímet, és mikor megjelent Pilátus pitvarában a töviskoronával a fején, rongyos bíborban és nád jogarral - örök víziója lett a megilletődött emberiségnek-, ez az „Ecce Homo”. Két emberi vonás van, mely biztosan térdre kényszerít mindenkit, aki embersége utolsó szeméjét el nem veszítette: a gyermek mosolya és a szeretet töviskoronája. Mindkettő ott ragyog Krisztus fején páratlan szépséggel és fölséggel. (Schütz: Krisztus, 212-220)

„C” ÉV, ADVENT 1. VASÁRNAPJA (Nov. 29.)

Szentírási részek: Jer 33,14-16; 1Tesz 3,12-4,2; Lk 21,25-28.34-36

Három ítélőszék

Ha minden az Isten gondolata, nemde akkor az emberi élet is az lesz. Csak az a különös, hogy az Úristen az ő gondolatait nem állítja bele készen a világba, hanem kikezdekséppen. Nem készen lenni, hanem folyni, fejlődni, alakulni, ez a világ jellege. Következőleg az Isten gondolatai csak mint magok és csírák vannak a világban elhintve. Azt is mondhatnám, hogy minden emberi lélek műhelyben lakik, s ott dolgozik az Istennek képén. Minden emberi élet oly munka, mely isteni vonások kialakításában folyik, de a szobor be van ponyvázva; a lepel az élet tarkasága, a változatok, hangulatok játéka, az élet hullámozása. Egyszer majd leleplezik a művet, és ez lesz az ítélet. Lehull a lepel, hogy mindenki lássa, hogy a műhelyben min dolgoztak és mily műértéssel. Akkor odalép a művész, kinek kritikáját nem lehet megfellebbezni, aki nem változó ízlés, hanem igazság szerint ítél: az Úristen, és ki mondja, hogy az ő képe vagy nem. És ami az ő képe, azt átteszi a mennybe, ami nem az övé, azt ledobja a kárhózat örvényébe. Nagy, fontos döntés. Ez az ítélet.

„Minden emberi élet arra való”, mondja Humboldt, „hogy az Isten gondolatait önmagán kifejtse”. Hány emberi élet széljárta műhely, ahol nem dolgoznak, hanem káromkodnak; ahol nincs eszme, nincs gondolat, hanem kétségbeejtő szegénység; ahol csak szél jár, de szeretet nem honol. Az Isten ítéletével szemben, melyet ki nem kerülhetünk, oly szigorú, hogy megdermeszt, oly fenséges, hogy megfagyunk benne, oly magas, hogy utolérhetetlen, oly mély, hogy elszédül még Szent Pál is, s remegve int, hogy fogjunk hozzá az isteni mű kialakításához, merítsünk hozzá eszmét az Úr Jézus példából, komolyságot a legnagyobb gondolatok mély járásából és aszerint érezzünk s tegyünk... Három ítélőszéknél kell az embernek megfordulnia, a világ, önmagunk s az Isten előtt. Az erőteljes, jellemes és az Isten kegyelmétől hordozott léleknek e három ítélőszékkal szemben három erős érzelme van. Az elsőt neveti, mint az anarchista a mi modern ítélőszékeinket; a másodikat megveti, mert tudja, hogy fizetett bírák ülnek rajta, a harmadiktól fél, s meghajlik előtte. Azt mondom, hogy ezt teszik erőteljes lelkek és jól teszik. (*Prohászka: ÖM, 17:328*)

Imádságok

Litánia a megholtakért

Uram, irgalmazz!
Krisztus, kegyelmezz!
Uram, irgalmazz!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennyei Atyaisten, **irgalmazz nekünk!**
Megváltó Fiúisten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Szentséges Szűz Mária, **könyörödj érettünk!**
Istennek szent Anyja,
Szüzeknek szent Szüze,
Szent Mihály főangyal,
Mindnyájan szent angyalok és főangyalok,
Keresztelő Szent János
Szent József
Szent Péter és Pál apostolok,
Szent János apostol,
Szent Máté apostol,
Mindnyájan szent apostolok és evangélisták,
Szent Mária Magdolna,
Mindnyájan az Úr tanítványai,
Szent István diakónus,
Szent Adalbert,

Szent Gellért,
Szent Márk, István és Menyhért, kassai vértanúk
Szent Perpétua és Felicitász, vértanú asszonyok,
Mindnyájan, szent vértanúk,
Nagy Szent Gergely pápa,
Szent Ágoston püspök,
Szent X. Piusz pápa,
Mindnyájan szent püspökök és tanítók,
Szent Benedek apát,
Szent Bernát apát,
Szent Ferenc és Domonkos,
Aquinoi Szent Tamás,
Kapisztrán Szent János,
Loyolai Szent Ignác,
Viennay Szent János,
Árpád-házi Szent Margit,
Árpád-házi Boldog Kinga,
Árpád-házi Boldog Jolán,
Avilai Szent Teréz,
Szent Fausztina,
Mindnyájan szent papok és szerzetesek,
Szent István király,
Szent Imre herceg,
Boldog Gizella királyné,
Szent László király,
Árpád-házi Szent Erzsébet,
Szent Hedvig királyné,
Istennek minden szentjei.
Isten, irgalmazz nekik!
Uram, kegyelmezz nekik!
Isten, irgalmazz nekik!
Uram, hallgass meg minket!
Minden gonosztól, **mentsd meg Uram őket!**
Rettentő haragodtól,
A purgatóriumi fogságtól,
Szent színed látásának halasztásától,
E világra való irgalmasságos eljöveteled által,
Csodálatos megtestesülésed által,
Keserves kínszenvedésed s fájdalmaid által
Szentséges öt mély sebed által,
Gyalázatos, de végtelen érdemű halálod által,
Dicsőséges föltámadásod által,
Csodálatos mennybemeneteled által,
Az általad kiszabadult szentatyáknak és minden szenteknek esedezése által,
Mi bűnösök, **kérünk téged hallgass meg minket!**
Hogy a megholtak érdemlett büntetéseit kegyelmesen megkönnyebbítsed,
Hogy őket szent angyalaid által vigasztaljad,
Hogy őket a szomorúságból örömré, a sötétségből a szentek világosságába vitessed,

Hogy szent színed óhajtott látásában őket mielőbb részesítsed,
Hogy atyánkfiainak, s jótevőinknek lelkeit az örök világosságban részesítsed,
Hogy azokat is, akikről senki sem emlékezik meg, a tisztítóhely kínjaitól megszabadítsad,
Jézus, Istennek Fia!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Engedj nekik örök nyugodalmat!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Engedj nekik örök nyugodalmat!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

Engedj nekik örök nyugodalmat!

P: Krisztus világossága!

H: Fényeskedjék nekik mindörökké!

P: Könyörögjünk: Minden hívek Teremtő és Megváltó Istene! Szolgáid és szolgálóid lelkének bocsásd meg minden vétkét, hogy, a Te kegyelmedet, amelyet mindenkor óhajtottak, azt ájtatos könyörgéseink által megnyerhessék. Ki élsz és uralkodol mindörökkön örökké.

H: Ámen.

P: Az elhunyt hívek lelkei Isten irgalmasságából békecségekben nyugodjanak: az Atyának, † a Fiúnak és a Szentlélek Istennek nevében.

H: Ámen.

RÓZSAFÜZÉR A MEGHOLTAKÉRT

- A megholtakért – virrasztásnál, temetési menetben, stb. a rózsafüzért a következőképpen végezzük:

1. a fájdalmas rózsafüzért imádkozzuk.

2. a Miatyánkok előtt elhagyjuk a Dicsőséget és helyébe a következő fohászt mondjuk:

*„Adj Uram nekik örök nyugodalmat
És az örök világosság fényeskedjék nekik.
Nyugodjanak békében. Ámen.”*

Családi imádság és adventi gyertyagyújtás az első héten

I. Vasárnap

APA: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

ÉNEK: Harmatozzatok...

ELMÉLKEDÉS: Az első gyertya fénye jelenti azt a szerény reménysugarat, amely több évszázadon át az ószövetség sötétségében pislákol. "Ujjongj, örvendj Sion leánya, Jeruzsálem és népem, mert íme én majd eljövök, és benned lakom, úgymond az Úr" (Zak 2,10). Magunkon tapasztaljuk, hogy milyen rokkant az ember Isten nélkül. Sokan még ma is minden örömet csak a földön keresik. Ebben a sikertelen próbálkozásban, kilátástalanságban úgy világít Isten ígéretének reménysugara, mint ez a kis gyertya világít a sötétségben. Egyetlen vigaszunk, eligazítónk az elhagyatottságunkban: Krisztus! Köszönjük Jézus, hogy eljöttél, Te vagy a mi reményünk és hitünk világa. Isten a Fiát, Krisztus a szívét adta az embereknek ajándékba. Mit adunk mi embertársainknak és Neked, Istenünk? Add, Urunk, hogy tudjunk nagylelkűek lenni, amint Te is nagylelkű vagy velünk szemben!

AZ ÉDESAPA vagy valamelyik nagyobb gyermek a következő imát mondja el: Ó szent Napkelet, az örök fénynek ragyogása, az igazság napja, jöjj el, világosítsd meg azokat, akik a homályban és a halál árnyékában ülnek.

APA: Most imádkozzuk a bűnösök megtéréséért: Mi Atyánk... Üdvözlégy...

BEFEJEZÉSÜL: Ébredj ember mély álmodból" vagy egy más ismert adventi ének.

„...Az együtt imádkozó család együtt marad...”

(II. János Pál pápa)

Szent papok élete

Ebben a rovatban a Papok éve kapcsán szent életű papok életét szeretnénk bemutatni.

Boldog Meszlényi Zoltán vértanú

Ki ez az ember, akinek neve itthon éppúgy fénylett, mint a Vatikánban? Milyen üzenete lehet, és kiknek szólhat az üzenet?

A hatvani születésű főpap 1892. január 2-án látta meg a napvilágot, nagycsalád vette körül, hiszen heten voltak testvérek. Szeretetteljes légkörben nőtt fel. Lépteit örzi Rimaszombat is, ahová a család költözött, majd Budapest kövein járt, amikor a józsefvárosi Tavaszmező utcai főgimnáziumban tanult, gimnáziumi tanulmányai közepette belső hangját követve papnak jelentkezett az esztergomi főegyházmegyéhez. Érettségi után Vaszary Kolos hercegprímás Rómába küldte tanulni a Collegium Germanico-Hungaricumra, hogy a Gregoriana egyetemre járjon. Hét év alatt két doktorátust szerzett, filozófiából és teológiából és egyházjogász lett. Természet adta tehetségéhez szorgalmát is mellé rendelte és az európai nagy nyelvek mellett, mint a német, olasz, francia, angol még szlovákul is tudott, természetesen a latin és görög nyelv mellett. Képzettsége nem hagyott kívánni valót maga után. Az első világháború viszontagságai miatt a kollégium átköltözött Innsbruckba ezért itt fejezte be tanulmányait és itt szentelte pappá Franz Egger brixeni herceg-püspök a szeminárium kápolnájában, 1915. október 28-án. Az egyházjogász tudós főpap lett, több könyve közül kiemelkedik a házassági köteléki perek munkája, amely nélkülözhetetlen a szentszéki bíráskodás gyakorlatában.

Az 1917-es Egyházi Törvénykönyv hatályba lépése után magyarul írta meg könyvét, az addig szokásos latin nyelv helyett.

Lehetne a tisztviselők pártfogója, hiszen ismerte a prímási aula minden lépcsőjét, mígnem elérte az irodaigazgatói tisztséget. A rangos esztergomi főkáptalannak mesterkanonokja lett. A Szentszék végül 1937-ben sinopei címzetes püspökké és esztergomi segédpüspökké nevezte ki. Széles látókörű személyként az Eucharisztikus Kongresszus egyik szervezője volt.

A gyermekek egy jóakarató szentet láthatnának benne. A gyermekek iránti szeretetét és megértését szülői házból hozta magával, hiszen félárva gyermek volt, míg az édesapa második feleséget talált és anyát a gyermekeinek. Az Országos Gyermekevédő Mű igazgatójaként a szegény gyermekek iskoláztatásával törődött, és amikor már nem volt pénz ellátásukra, a második világháború után saját pénzét is rájuk költötte és sokszor titokban tett jót. Serédi Jusztinián kíséretében megismerte és szerette az esztergomi gyermekeket.

A közigazdászok felnézhetnének rá, hiszen az uradalmak intézőjeként innovációt hajtott végre és kitűnő sáfárnak bizonyult. A hűséges gazda módján igyekezett modernizálni az uradalmakat. A prímási és káptalani uradalmak birtokait külön kezelte, és amikor kölcsönbe kért hordókat a primáciától a káptalannak, annak az árát megfizette. Szőlészettel is foglalkozott, mivel a tállyai gazdaságot a háború még egy ideig birtokolta a főkáptalan. Ekkor boroshordókat készíttetett, de a seprűt kiégette, mert a „didergő” munkásoknak októberben kell a melegítő. Ökröket vásárolt, hogy a háborúba besorozott katonák munkaerejét pótolja. A Pesti Hazai Takarékpénztárral kitűnő kapcsolata volt, amelyet levélváltásuk bizonyít.

A kispapok és papok előtt is jó példával járt elöl, hiszen Esztergomban a teológia igazgatója volt, többet pappá szentelt közülük, majd az ifjú papokat maga köré gyűjtötte. A szemináriummal szomszédos légóban vészelte át a második világháborút, még rádióját is odaajándékozta a kispapoknak, mondván, hogy hallgassák őket, mert tőlük úgymint tud mindent.

Szeretett dolgozni és sokat dolgozott. A munka számára isteni parancs volt, akár fizikailag kellett végezni, mint a Bibliothéka rendezésében, akár szellemi munkát végzett.

A munka, alkotás, amiben a Teremtő munkatársai lehetünk. Szerette az igazságot és keményen ragaszkodott hozzá.

A különböző felekezetekkel jó kapcsolatot ápolt, hiszen más vallásúakkal is barátkozott, amikor az ökumené még nem volt hivatalos. Nyitottnak ismerték, amit hazuról hozott magával. Mostoha anyja ugyanis református volt és mostoha fia hatására katolikus lett.

A második világháború után az új világ nem sok jót hozott számára. Tisztán látta és felmérte az adott politikai helyzetet. Az egyházjogásznak tisztánlátásával és helyes igazságérzőkével rendelkezett. Az esztergomi prímási aulát már 1946-tól az állambiztonsági emberek megfigyelték és jelentéseket készítettek mindenkiről. Ismeretes, hogy Zakar András prímási titkárt 1948 novemberében az utcáról hurcolták el és vetették börtönbe. Ez a megfélemlítés Mindszenty Józsefnek is szólt, akit ugyanezen év december 26-án, karácsony másnapján vittek el. Ekkor az egyházmegyét Drahos János káptalani helynökként kormányozta, azonban 1950. június 15-én elhunyt. Meszlényi Zoltán maradt az egyházmegyében, akinek Mindszenty szándékának megfelelően kellett volna kormányozni az egyházmegyét. A főkáptalan is őt választotta meg káptalani helynöknek, de ezt az államhatalom nem nézte jó szemmel. Minden áron pert akartak összekovácsolni ellene, de igyekezetük ellenére sem sikerült. Ezt sem bocsáthatták meg neki. Sem a demokráciaellenesség, sem a népellenesség nem bizonyult igaznak.

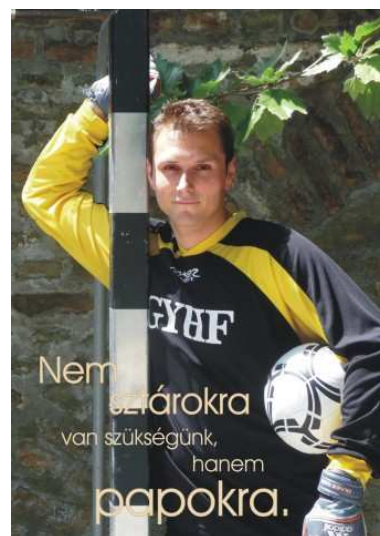
A diktatúrának útjában állt az egyház, hiszen az örök és legfőbb mércének tanítója volt, és a „felszabadult” ember nem akart ebbe a tükörbe nézni. 1950. június 29-én, szép nyári délután uzsonnája elfogyasztása után palotájának nyári lakából hurcolták el és ismeretlen helyre szállították. Augusztusban már egészen biztosan Kistarcsa internálótáborában szenvedett a többi rabokkal, azzal a különbséggel, hogy őt magánzárkában tartották. A vértanúságról már szeminarista korban hallott és az üldöztetést is elfogadta félelem nélkül. Kész volt életét feláldozni amint megfogalmazta: A hitet és egyháza iránti hűségét soha meg nem tagadta. Fidenter ac fideliter püspöki jelmondatát – „Hittel és hűséggel” – híven betöltötte.

Az internálótábor kegyetlen bánásmódja következtében 1951. március 4-én elhunyt és már halottan szállították a Mosonyi úti kórházba. Halotti anyakönyvezését csak 1954-ben végezték el.

Egy temetőőr gondozta és ápolta sírját, amely fölé keresztet készített rajta a püspök neve és két évszám megjelölésével. Amikor ki akarták fizetni, szabadkozott, mert annyira tisztelte és becsülte a püspököt. Exhumálására 1966-ban került sor, amikor az Állami Egyházügyi Hivatal engedélyezte, hogy a legteljesebb csendben a nyilvánosság kizárásával exhumálás után eltemessék az esztergomi bazilika kriptájában.

LISIEUX-I KIS SZENT TERÉZ IMÁJA A PAPOKÉRT

Jézus, örök főpap! Tartsd meg papjaidat legszentebb Szíved oltalmában, ahol senki sem árthat nekik. Őrizd meg szeplőtelenül föl Kent kezűket, melyekkel naponta érintik szent testedet. Őrizd meg tisztán ajkukat, mellyel kimondják az átváltozás szavait Őrizd meg tisztán és minden földi érdektől mentesen szívüket, melyeket dicsőséges papságod magasztos pecsétje ékesít. Növeld bennük az irántad való szeretetet és hűséget, mentsd meg őket a világ mótelyétől. A kenyér és bor átváltoztatásának hatalmával együtt add meg nekik a lelkeket átváltoztató erőt is. Áldd meg munkájukat bő természettel és ajándékozd nekik egykor az örök élet koronáját. Ámen.

Lelki táplálék

A csongrádi Nagyboldogasszony templom és a felgyői Szent István templom kiadványa.

Megjelenik havonta.

ft. Salamon László

esperes, plébános
felelős kiadó

Száraz András

tördelő-szerkesztő

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

Nagyboldogasszony Plébánia,
6640 Csongrád, Kossuth tér 4.
E-mail: csongrad@gmail.com